

Farao trodde ikke - hva gjør vi?

Av Jørgen Høgetveit, i www.Kommentar-Avisa.no – 11.03.13

Farao, den mektige hersker over Nilens store ressurser i den mektigste stat i Midtøsten på den tid – hadde fått et velsignet folk i sin midte som voks og var for egypterne en betydelig arbeidskraft. Farao drev dessuten med barnemord i stor stil. Det Farao ikke forstod, var at Egypt var utsett av Gud til å danne et stort folk for Gud. Nå skulle de snart bryte opp og fortsette til det land Gud hadde lovet dem. Abraham hadde fått løftet om å bli en velsignelse for hele verden. Hans folk skulle få denne «navlen» av et land – denne bro mellom tre store verdensdeler hvor Ordet og Messias skulle plantes for å oppfylle denne Guds vilje for hele verden. Farao tenkte små egoistiske tanker – noe som straffet seg kraftig.

Guds suverene plan var at nå skulle dette folket tas ut, og Herren hadde i sin allvitende allmakt sett at Faraos hjerte skulle forherdes så han trosset både Guds vilje og Moses` klare advarsler gang etter gang, til han til slutt druknet med hele sin hær. Han forsøkte å gå gjennom den samme åpnede dør gjennom havet som Gud hadde åpnet for sitt folk. Det gikk selvsagt helt galt.

*Israelsfolket går gjennom Rødehavet, 2. Mos 14:13-16, malt av Robert T. Barrett **

Men dette gjorde Gud av i alle fall en bestemt grunn. Skape frykt i de folkene jødene måtte passere for å nå fram til «det lovede land». Altså nye åpnede dører på veien videre. Det eneste som kunne stoppe dem – var deres egen ulydighet og frafall – som startet ganske tidlig. Underlig nok var det teologen Aron som hadde opplevd alt dette med Moses – som ble redskapet for å lage gullkalven og slippe folket løs og gjøre det ustyrlig. Men intet stoppet Guds plan og oppfyllelsen av løftene til Abraham (1. Mos. kp. 12) – Guds redningsplan for både dette folket og all verdens folk. Nå skulle de hjem. Og de kom hjem under Josva.

På tross av et nydelig land og stor velsignelse kom ny ulydighet – sterkt advart av profetene – men det endte med at et helt folk med makt ble forflyttet til Babylon – for ny ydmykelse,

omvendelse og forståelse av hvem de var og hvilken oppgave de hadde for den eneste, levende og sanne Gud. De skulle motta Guds egen Sønn som sa om Seg selv: «Jeg er veien, sannheten og livet» - og apostlene tonte i - når de endelig hadde fått det inn i hjertet: Det finnes intet annet navn under himmelen gitt blant mennesker ved hvilket vi skal bli frelst.»

Alt ble gjennomført av Gud til punkt og prikke – for fortid og samtid – som nok ofte syntes Hans veier usporlige – men i ettertid ser vi det klart, om vi vil da. Noen ser det ikke, noen vil ikke se det, andre igjen får styrket sin tro ved å se det, men svært mange forherder sitt hjerte som Farao og går til angrep på Israel og jødene den dag i dag. Hvor historieløs og dum går det an å bli?

Slik er det med store deler av de rikt velsignede folk i verden som fikk motta budskapet – ikke minst folkene som stammet etter Jafet – sønn av Noah – og befolket store deler av den vestlige sivilisasjon. Sems folk – som jødene tilhører – fikk den store arven og brakte den til oss gjennom Ordet og apostlene, og på den basis bygde vi opp store velstandsnasjoner som oppfylte Apostelgjerningene kp. 17 og brakte budskapet videre både til menighet og samfunn. Men hva nå – når Gud tar jødene hjem igjen og skal slutføre Sitt verk for Jesu gjenkomst og Fredsriket – Vesten forherder sitt hjerte likesom Farao. Vi har oppført oss enda verre enn Farao – med industrielt masse-mord av Hans folk – og som fortsetter med å bakke opp jødernes bitreste fiender som ikke vil anerkjenne denne Gudgitte stat og Guds samling av folket enda de kan lese det svart på hvitt og sammenligne med det som skjer. Og disse folkene kaller seg opplyste akademikere! Hva tror dere kommer til å skje? Hva skjedde med Farao? Tror dere Gud er den samme i dag? En gjør det – Satan – og nå har han hastverk med å forpurre Guds plan. Og han får mange med seg – ja, massevis av de mektige «makter og myndigheter» såkalte «opplyste» som drives av åndehærer (tankebygninger) i dette mørket inntil

«Lysene slukkes nå over Europa»,
øð`lagt til grunnen - rettferdighets verk.
Sprengt er nå freden - bygget av troen
murer av samhold som gjorde den sterk.

Bibelens budskap er plukket i stykker,
innbilsk, hovmodig av menneskemakt,
Barna får stener og døende giften,
borte er brødet og vintreets saft.

Vend da tilbake ò arme fortapte,
vend dog tilbake til Fredsfyrstens hus
det som Han skapte - den evige bolig,
full av forsoning og lovsangens brus.

Kanskje skal lyset flamme her nordfra
himmelens nordlys i natten gir tro,
at det fra himlen -og kampen kan komme,
lys fra det høye som sjelen gir ro. J. H.

*Bibelbilder kan bestilles her: <http://www.mamut.net/bibelbilder/default.htm>